

Bryssel 16.11.2012
COM(2012) 665 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Toimintasuunnitelma merilintujen tahattoman pyynnin vähentämiseksi

{SWD(2012) 369 final}
{SWD(2012) 370 final}

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Toimintasuunnitelma merilintujen tahattoman pyynnin vähentämiseksi

1. JOHDANTO

Kalastus ja merilinnut joutuvat väistämättä usein ja monin paikoin kosketuksiin toistensa kanssa, mikä johtaa merilintujen tahattomaan kuolevuuteen. Tämä uhkaa vakavasti useita merilintukantoja ja vaikuttaa kielteisesti kalastuksen tuottavuuteen ja kannattavuuteen.

Hoitotoimenpiteet merilintujen suojelemiseksi on nykyisin sisällytetty moninaiseen kalastus- ja ympäristöalan lainsäädäntöön sekä useisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sopimuksiin. Kyseiset toimenpiteet ovat kuitenkin suurimmaksi osaksi olleet tehottomia pyrittäessä vähentämään merilintujen joutumista sivusaaliiksi, lukuun ottamatta joitakin yksittäisiä tapauksia EU:n ulkopuolisilla vesillä.

Tässä tiedonannossa esitetyllä toimintasuunnitelmalla pyritään luomaan hoitokehys, jolla merilintujen joutuminen sivusaaliiksi vähennettäisiin niin alhaiselle tasolle kuin käytännössä on mahdollista. Tämä vastaa uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitetta eli siirtymistä kohti ekosysteemien hoitoa, joka kattaisi kaikki ekosysteemien osat, myös merilinnut. Se on lisäksi sopusoinnussa YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kalatalouskomitean (COFI) vuonna 1999 hyväksymän, merilintujen tahattoman pyynnin vähentämistä pitkäsiimakalastuksessa koskevan kansainvälisen toimintasuunnitelman (IPOA)¹ kanssa.

2. SIVUSAALIIT JA NIIDEN VÄHENTÄMISTOIMENPITEET

ICESiltä vuonna 2008 saatu lausunto² (päivitetty vuonna 2009 ja 2010³) osoittaa, ettei tietoja ole riittävästi merilintulajien jakautumisesta, haavoittuvuudesta, yleisestä suojelutilanteesta ja tahattomien saaliiden tasoista. Tämä muodostaa haasteen arvioitaessa kalastuksen vaikutuksia näihin lajeihin ja kuvastaa sitä, ettei merilintujen joutumista sivusaaliiksi järjestelmällisesti seurata eikä sivusaaliista raportoida. Saatavilla olevat tiedot kuitenkin osoittavat, että merilintujen kuolevuus on huomattavaa useilla alueilla EU:n kalastuksissa. Viimeaikaisten arvioiden mukaan³ EU:n kalastuslaivasto pyytäisi sivusaaliina vuosittain noin 200 000 merilintua EU:n vesillä. BirdLife Internationalin raportissa⁴ puolestaan arvioidaan, että pitkäsiimakalastuksessa sivusaaliiksi jäisi vuosittain kaiken kaikkiaan vähintään 160 000 ja mahdollisesti jopa 320 000 merilintua. Vähintään 49 lajilla (25:llä EU:n vesillä ja 24:llä EU:n

¹ FAO. 1999. International Plan of Action for reducing incidental catches of seabirds in longline fisheries. Rooma, FAO. 1999. s. 1–11.

² ICES Advice 2008, Book 1, 1.5.1.3 Interactions between fisheries and seabirds in EU waters.

³ ICES. 2008. Report of the Working Group on Seabird Ecology (WGSE), ICES CM 2008/LRC:05, 99 s.

³ ICES. 2009. Report of the Working Group on Seabird Ecology (WGSE), 23.–27. maaliskuuta 2009, Brugge, Belgia. ICES CM 2009/LRC:10, 91 s.

³ ICES. 2010. Report of the Working Group on Seabird Ecology (WGSE), 15.–19. maaliskuuta 2010, Kööpenhamina, Tanska. ICES CM 2010/SSGEF:10, 77 s.

⁴ Anderson O.R.J., Small C.J., Croxall J.P., Dunn E.K., Sullivan B.J. Yates O. ja Black A. 2011. Global seabird bycatch in longline fisheries. Endangered Species Research Vol. 14:91-106.

ulkopuolisilla vesillä) katsotaan olevan suojelutarvetta joko maailmanlaajuisesti tai paikallisen kannan tasolla. Tiedoista korostuu se, että merilintuja jää eniten sivusaaliiksi pitkiinsiimoihin⁵ ja seisoviin verkkoihin⁶. Tahattomista saaliista raportoidaan tosin myös pyynnissä troolilla⁷ ja kurenuotalla⁸.

2.1. Pitkäsiimat

ICESin mukaan vähintään 20 merilintulajia joutuu kosketuksiin pitkäsiimakalastuksen kanssa EU:n vesillä, erityisesti Välimeren alueella pelagisten lajien ja pohjakalalajien pitkäsiimakalastuksessa ja Koillis-Atlantilla (Gran Sol) pohjakalalajien pitkäsiimakalastuksessa. Tosin ICESin mukaan³ merilintuja joutuu sivusaaliiksi lähes kaikissa EU:n pitkäsiimakalastuksissa. Varsinkin neljällä lajilla on suuri suojelutarve, sillä niiden kannoista jää pitkiinsiimoihin kiinni kohtalaisen paljon tai erittäin paljon lintuja. Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto (IUCN) on luokitellut baleaarienliitäjän äärimmäisen uhanalaiseksi, eli sen riski kuolla luonnonvaraisena sukupuuttoon on arvioitu hyvin korkeaksi. Kolme muuta eli nokiliitäjä, idänpikkuliitäjä ja välimerenlokki on luokiteltu silmälläpidettäväksi lajeiksi, eli kanta pienenee maailmanlaajuisesti kohtuullisen nopeasti.

Näiden lajien lisäksi lintudirektiivissä⁹ luetellaan viisi lajia, joiden suojelutilanne on epäsuotuisa ja joita on suojeltava ”erityistoimenpitein” paikallisten kantojen pienentymisen vuoksi. Näitä ovat keltanokkaliitäjä ja mustamerenlokki Välimeren alueella sekä pikkukajava, riskilä ja pikkuliitäjä Koillis-Atlantilla¹⁰. Kaikkien näiden lajien osalta on raportoitu merkittävistä sivusaalimääristä^{2,10}.

Useat muut lajit eli etelänharmaalokki Välimerellä sekä myrskylintu, isoliitäjä ja suula Koillis-Atlantilla joutuvat hyvin usein tahattomiksi sivusaaliiksi. ICESin mukaan huolta aiheuttaa jo pelkästään se, kuinka paljon lintuja jää kiinni pitkäsiimakalastuksessa, vaikka kyseisten lajien kannat olisivatkin suhteellisen vakaita^{2,3}.

2.2. Seisovat verkot

EU:n vesillä käytetään laajalti seisovia verkkoja, joihin kuuluvat verkot, pussiverkot ja riimuverkot. Seisovilla verkoilla pyytäminen on yleensä kausiluonteista, ja monet merilintulajit voivat joutua kosketuksiin niiden kanssa. Yleisimmin verkkoihin jäävät kuitenkin kiinni rannikoilla elävät lajit, jotka joko pyytävät saalista pohjalta tai sukeltavat matalassa vedessä saaliin perässä vesipatsaan läpi. Useat Itä- ja Pohjanmeren kalastusalueista ovat tärkeitä ruokinta-, lepo-, sulkasato- ja talvehtimisalueita merilinnuille, joita oleskelee näillä alueilla ainoastaan muulloin kuin lisääntymiskaudella (eli talvella). Tämä merkitsee

⁵ Pitkiäsiimoilla tarkoitetaan joukkoa toisiinsa yhdistettyjä, joko pohjaan kiinnitettyjä tai ajelehtivia siimoja, joissa on suuri määrä syöteillä varustettuja koukkuja.

⁶ Seisovilla verkoilla tarkoitetaan verkkoja, joilla pyytäminen ei vaadi verkon aktiivista liikettä. Tällaiset verkot voivat muodostua yhdestä tai useammasta verkosta, joissa on ylä-, ala- ja yhdistävät köydet ja jotka on voitu varustaa ankkurointi-, kellutus- ja paikannusvälineillä.

⁷ Troolilla tarkoitetaan pyydystä, jota vedetään aktiivisesti yhdellä tai useammalla kalastusalueella ja joka muodostuu verkosta. Verkolla on kartion tai pyramidin muotoinen runko, jonka sulkee pussi tai troolin perä.

⁸ Kurenuotalla tarkoitetaan verkosta valmistettua saartopyydystä, jonka pohja kurotaan umpeen verkon pohjassa olevalla kurevaijerilla. Kurevaijeri kulkee pohjaköyden kanssa renkaiden läpi, ja verkko voidaan kuroa umpeen sillä.

⁹ Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY.

¹⁰ http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/indez_en.htm

sitä, että merilintukantojen tahaton pyynti riippuu suoraan siitä, pyydetäänkö seisovilla verkoilla juuri samaan aikaan, kun kyseisten lajien linnut oleskelevat alueella.

Merilintujen jäännistä tahattomasti kiinni seisoviin verkkoihin ei ole saatavilla tarpeeksi tietoa, jotta saataisiin kattava käsitys siitä, millaisia vaikutuksia merilintukantoihin kohdistuu koko EU:n tasolla. Hiljattain on tarkasteltu¹¹ merilintujen tahatonta pyyntiä Itämerellä ja (lähinnä itäisellä) Pohjanmerellä. Seisoviin verkkoihin näillä alueilla sivusaaliiksi jäävien lintujen (lähinnä kuikkia, uikkuja, merisorsia, sukeltajasorsia, ruokkeja ja merimetsoja) kumulatiiviseksi vuotuiseksi määräksi arvioitiin 90 000–200 000 lintua. Monet näistä vaarantuvista lajeista ovat alueella harvinaisia, ja niihin sovelletaan kansainvälisiä suojelusääntöjä. IUCN on luokitellut allihaahkan vaarantuneeksi, ja se on myös sisällytetty EU:n lintudirektiiviin liitteeseen I samoin kuin kaakkuri, kuikka, mustakurkku-uikku ja uivelo. Lintudirektiivissä luetellaan useita muitakin lajeja, jotka BirdLife arvioi Euroopan kannalta tärkeiksi¹.

Merilintujen kuolevuus useissa seisovilla verkoilla harjoitettavissa kalastuksissa on raportoitu ongelmalliseksi muillakin alueilla Itämeren ja Pohjanmeren ulkopuolella. ICES-suuralueella IX Luoteis-Espanjassa on havaittu karimetson ja etelänkiislan (alalaji Iberian niemimaa)³ korkeaa kuolevuutta, kun taas Välimereltä käytettävissä olevat tiedot viittaavat siihen, että seisovat verkot uhkaavat karimetson alalajeja ja useita liitäjälajeja³.

2.3. Muut pyydykset

Troolien ja kurenuottien kaltaisten pyydysten osalta saatavilla on harvoja luotettavia arvioita sivusaaliiden määrästä EU:n vesillä. Erään tutkimuksen mukaan noin 780 suulaa olisi jäänyt sivusaaliiksi pelagisten lajien troolikalastuksessa Skotlannin pohjois- ja koillisrannikoilla³, ja troolikalastuksen sivusaaliista on kantautunut useita muitakin satunnaisia tietoja.

Yhä enemmän näyttää saadaan siitä, että kurenuottakalastuksessa jäisi sivusaaliiksi huomattavia määriä liitäjien kaltaisten lajien lintuja. Portugalin satamissa vuosina 2008 ja 2009 suoritetun kyselytutkimuksen mukaan kurenuottakalastuksessa on kyseisellä alueella jäänyt sivusaaliiksi eniten (45 prosenttia) baleaarienliitäjiä verrattuna muihin pyydyksiin, mukaan lukien pitkäsiimat ja seisovat verkot³.

2.4. Sivusaaliit EU:n ulkopuolisilla vesillä

EU:n ulkopuolisilla vesillä merilintuja pyydetään tahattomasti suuria määriä pitkäsiima- ja troolikalastuksessa. Tämä aiheuttaa laajaa huolta kantaihin kohdistuvista pitkäaikaisista ekologisista vaikutuksista. Nykyisin niistä 61 lajista, jotka joutuvat kosketuksiin kalastuksen kanssa, lähes puolet ovat erittäin uhanalaisia. Maailmanlaajuisesti tämä koskee muun muassa 17 albatrossilajia, sillä albatrosseja kuolee vuosittain arviolta 100 000⁴. Samat uhkakuvat koskevat seitsemää muutakin albatrossien ja ulappaliitäjien suojelua koskevassa sopimuksessa (ACAP)¹² lueteltua ulappaliitäjälajeja.

Merkittävä poikkeus on Etelämanner, sillä CCAMLR:n¹³ vuosittain tekemä kattava arvio on osoittanut, että sivusaaliit ovat vähentyneet yli 99 prosenttia sen jälkeen, kun toimenpiteitä

¹¹ Żydelis, R., Bellebaum, J., Österblom, H., Vetemaa, M., Schirmeister, B., Stipniece, A., Dagys, M., van Eerden, M. ja Garthe, S. 2009. Bycatch in gillnet fisheries - An overlooked threat to waterbird populations. *Biological Conservation*, 142: 1269-1281.

¹² ACAP 2009. Species Assessments. Saatavilla osoitteessa www.acap.aq/acap-species

¹³ Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen suojelukomissio.

otettiin käyttöön. Vaikka tilanteen on raportoitu parantuneen muissa pitkäsiimakalastuksissa ja LIS-kalastus on vähentynyt merkittävästi, näyttää siltä, että sivusaaliit ovat edelleen kestävämmällä tasolla joissakin pitkäsiimakalastuksissa. ICCAT¹⁴ ja IOTC¹⁵ ovat hiljattain antaneet suosituksia, joilla parannetaan nykyisiä sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä tonnikalan pitkäsiimakalastuksessa. Nämä toimenpiteet ovat tervetulleita, ja ne on ulotettava muihin alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin (RFMOT).

Troolikalastuksen osalta raportoidaan yhä useammin merilintujen kuolevuudesta eteläisellä ja pohjoisella pallonpuoliskolla. Esimerkiksi Etelä-Afrikan kummeliturskalaivastosta vuosina 2004–2005 kerättyjen tietojen mukaan sivusaaliiksi jäisi vuosittain noin 18 000 lintua³. Siitä, kuinka paljon merilintuja joutuu sivusaaliiksi kurenuottien kaltaisiin muihin pyydyksiin EU:n ulkopuolisilla vesillä, ei ole saatavilla tietoja.

2.5. Sivusaaliiden vähentämistoimenpiteet

Sivusaaliiden vähentämiseksi on kehitetty useita eri toimenpiteitä. Jotkin näistä ovat osoittautuneet erittäin tehokkaaksi keinoksi vähentää merilintujen joutumista sivusaaliiksi. Toimenpiteet voidaan jakaa kalastusmenetelmäkohtaisiin erityistoimenpiteisiin ja toimenpiteisiin, joita sovelletaan laajalti useisiin pyydyksiin. Useimmat on kehitetty vähentämään sivusaaliita pitkäsiimakalastuksessa, ja ne voidaan jakaa neljään seuraavaan pääryhmään:

- (1) Vältetään kalastusta alueilla ja/tai aikoina, jolloin merilintuja joutuisi todennäköisimmin ja eniten kosketuksiin pyydysten kanssa (yölaskut sekä alueelliset ja kausittaiset pyyntikiellot).
- (2) Estetään laskuun liittyvillä keinoilla lintuja tarttumasta syöteillä varustettuihin koukkuihin (lisätään siimoihin painoja tai lasketaan siimat aluksen sivulta).
- (3) Estetään pelotteilla lintuja tarttumasta syöteillä varustettuihin koukkuihin (lintujen karkotussiimat ja akustiset karkotinlaitteet).
- (4) Vähennetään syöteillä varustettujen koukkujen houkuttelevuutta tai näkyvyyttä (kalanperkeiden heittäminen mereen ja keinotekoiset syötit).

Tutkimukset¹⁶ ovat osoittaneet, että näistä toimenpiteistä on hyötyä pitkäsiimakalastuksessa: suorat kustannukset alenevat, kun merilinnut syövät vähemmän syöttejä ja kalasaalista sekä tuhoavat pyydyksiä vähemmän. Lisäksi aiheutuu välillistä kustannushyötyä, sillä saaliita menetetään vähemmän, kun merilinnut eivät jää kiinni syöteillä varustettuihin koukkuihin, joista näin voidaan saada saalista.

Sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä on testattu vähemmän seisovilla verkoilla pyynnissä. On ehdotettu ja testattu kahta menetelmää, joilla merilintuja voitaisiin varoittaa seisovista verkoista, ja siten välttää lintujen kiinnijäämistä¹⁷. Yksi keino on lisätä verkon näkyvyyttä (silmin havaittavat varoitinlaitteet) ja toinen keino on kiinnittää verkkoihin akustisia karkotinlaitteita (pingerit). Lintujen joutumista seisoviin verkkoihin voidaan myös vähentää

¹⁴ Kansainvälinen Atlantin tonnikalojen suojelukomissio.

¹⁵ Intian valtameren tonnikalakomissio.

¹⁶ http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/index_en.htm

¹⁷ Melvin, E.F., Parrish, J.K. ja Conquest, L.L. 1999. Novel tools to reduce seabird bycatch in coastal gillnet fisheries. *Cons. Biol.* 13: 1386-1397.

asettamalla verkot merilintujen sukellussyvyyttä syvemmälle. Mitkään näistä menetelmistä eivät ole nykyisin laajassa käytössä.

Pitkäsiimakalastuksesta omaksutut lintujen karkotussiimat ja kalanperkeiden heittäminen mereen laskun ja noston aikana ovat osoittautuneet tehokkaiksi keinoiksi vähentää merilintujen joutumista kosketuksiin troolikalastuksen kanssa ja kuolevuutta troolikalastuksessa. Trooleihin sotkeutumista on vaikeampaa vähentää. CCAMLR on kuitenkin osoittanut, että trooleihin sotkeutumisesta aiheutuva merilintujen kuolevuus voidaan poistaa lähes kokonaan yksinkertaisilla toimenpiteillä, kuten verkon suun sulkeminen laskun aikana¹⁸.

2.6. Toimintapolitiikan kehys

2.6.1. YKP

EU:n toimintasuunnitelma noudattaa YKP:n yleistavoitetta¹⁹, jossa viitataan tarpeeseen minimoida kalastustoiminnan vaikutus meren ekosysteemeihin (mukaan lukien merilinnut) ja ottaa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa kalastushoidossa. Yhteistä kalastuspolitiikkaa uudistetaan parhaillaan²⁰, ja tässä yhteydessä komissio on vahvistanut uudelleen tämän sitoumuksen ja pyrkii saavuttamaan tämän tavoitteen useiden uudistuspaketin osien avulla:

- Uusi alueellistettu lähestymistapa teknisiin toimenpiteisiin. Tämän ansiosta sivusaaliiden vähentämistoimenpiteet voidaan räätälöidä kunkin kalastuksen mukaan. Lähestymistavan kehittäminen vie aikaa, ja lopullinen sisältö riippuu uudistuksen tuloksesta. Lähestymistapa lienee kuitenkin käytössä viimeistään vuonna 2016. Jos se on tällä välin tarpeen ja kiireellistä, jo käytettävissä olevat ja hyväksi havaitut sivusaaliiden vähentämistoimenpiteet voidaan sisällyttää monivuotisiin hoitosuunnitelmiin.
- EU:n uusi monivuotinen tiedonkeruuhjelma (DCMAP), joka on tarkoitus ottaa käyttöön vuonna 2014. Parhaillaan keskustellaan siitä, olisiko siihen sisällytettävä myös muiden ekosysteemien osien, myös merilintujen, seuranta. Asiantuntijoiden panosta kaivataan vielä, ja samoin on vielä arvioitava, millaisia kustannuksia nykyisen tiedonkeruujärjestelmän laajentamisesta aiheutuu. Merilintujen joutumista sivusaaliiksi koskevien tietojen järjestelmällinen keruu ja raportointi on kuitenkin yhä ensiarvoisen tärkeää, jotta näitä sivusaaliita voidaan torjua.
- Rahoitustuki uusille toimenpiteille nykyisestä Euroopan kalatalousrahastosta (EKTR) ja uudesta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMKR)²¹. Uuden Euroopan meri- ja kalatalousrahaston on tarkoitus olla toiminnassa vuonna 2014, ja siitä tuettaisiin vähentämistoimenpiteiden kehittämistä ja käyttöä, pilottihankkeita sekä vaihtoehtoisten seurantatekniikoiden, kuten kameravalvonnan, testausta.

¹⁸ Sullivan, B. J., Clark, J. Reid, K., Reid E (2009). Development of effective mitigation to reduce seabird mortality in the icefish (*Champscephalus gunnar*) trawl fishery in Subarea 48.3. WG-IMAF-09-15. CCAMLR, Hobart, Australia.

¹⁹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

²⁰ KOM(2011) 425.

²¹ KOM(2011) 804.

- Komission sitoumus omaksua aloitteellisempi roolin alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä ja pyrkiä korjaamaan nykytilanne, jossa suojele- ja hoitotoimenpiteitä noudatetaan huonosti. Komissio esitti sitoumuksen yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta hiljattain annetussa tiedonannossa²².

2.6.2. Ympäristölainsäädäntö

EU:n toimintasuunnitelma on osittain riippuvainen ympäristöä koskevasta EU:n säännöstöstä, erityisesti lintudirektiivistä¹ ja luontotyyppidirektiivistä²³ sekä meristrategiadirektiivistä²⁴. Mainittujen direktiivien täysimääräinen täytäntöönpano on osa EU:n toimia, joilla se pyrkii vastaamaan biologista monimuotoisuutta koskevassa YK:n yleissopimuksessa²⁵ esittämiinsä sitoumuksiin. Lisäpontta tälle tuo EU:n valtionpäämiesten sitoumus ”pysäyttää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen [EU:ssa] vuoteen 2010 mennessä”. Sitoumus esitetään uudelleen tiedonannossa ”Luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020”²⁶.

Lintudirektiivillä vahvistetaan keskeisenä toimenpiteenä kaikkia luonnonvaraisia lintuja koskeva yleinen suojelujärjestelmä, jolla kielletään erilaisia toimia, mukaan lukien – mikä on merkittäväntä kalastuksen osalta – lintujen tahallinen tappaminen tai pyydystäminen käytetystä menetelmästä riippumatta²⁷. Lintu- ja luontotyyppidirektiivien nojalla on myös perustettu suojelualueiden Natura 2000 -verkosto, joka kattaa mainittujen direktiivien nojalla nimetyt alueet – lintudirektiivin nojalla perustetut erityiset suojelualueet (SPA-alueet) ja luontotyyppidirektiivin mukaisesti perustetut erityisten suojelutoimien alueet (SAC-alueet). Helmikuussa 2011 merialueilla oli yhteensä 936 lintudirektiivin nojalla perustettua SPA- aluetta, jotka kattavat 122 000 km².

Meristrategiadirektiivillä pyritään tuomaan eri politiikkojen välille johdonmukaisuutta ja edistämään ympäristönäkökohtien sisällyttämistä muihin politiikkoihin, kuten yhteiseen kalastuspolitiikkaan. Meristrategiadirektiivissä merilintujen suojelua pidetään vaatimuksena, jolla edistetään ympäristön hyvän tilan saavuttamista. Direktiivin täytäntöönpano on SEUT-sopimuksen mukainen oikeudellinen vaatimus, ja merilintujen suojelua koskevia erityisiä toimenpiteitä edellytetään epäsuorasti direktiivin nojalla. Meristrategiadirektiivin ja EU:n toimintasuunnitelman yhteydessä merilintujen joutumiseen sivusaaliiksi sovelletaan lisäksi meriympäristöä koskevia alueellisia meriyleissopimuksia, erityisesti OSPAR²⁸- ja HELCOM²⁹ -yleissopimuksia ja Barcelonan yleissopimusta³⁰.

2.6.2.1. Ulkoinen politiikka

EU:n ulkopuolisilla vesillä alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt ovat edelleen keskeisessä asemassa merilintujen säilyttämis- ja hoitotoimissa, sillä niille on annettu YK:n kalakantasopimuksessa³¹ nimenomainen vastuu vähentää sivusaaliita kalastuksissaan. Tähän

²² KOM(2011) 424.

²³ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7–50.

²⁴ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19–40.

²⁵ EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1.

²⁶ KOM(2011) 244.

²⁷ Euroopan unionin tuomioistuin oikeuskäytännön perusteella, asia C-221/04, 71 kohta.

²⁸ <http://www.ospar.org/>

²⁹ <http://www.helcom.fi/>

³⁰ <http://www.unepmap.org/index.php?module=content2&catid=001001004>

³¹ <http://www.tuna-org.org/Documents/TRFMO2/19%20ANNEX%205.11%20ENG.pdf>

mennessä suuri osa alueellisista kalastuksenhoitojärjestöistä on hyväksynyt jonkinlaisia sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä, joilla pyritään välttämään merilintujen kuolevuutta pitkäsiimakalastuksessa. Koska EU on sopimuspuolena useissa alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, sen on pantava kyseiset toimenpiteet täytäntöön.

EU on myös tehnyt useita sitoumuksia, jotka liittyvät kestäväen kehityksen periaatteisiin, ja muita sitoumuksia, jotka liittyvät erityisesti valtamerten yhteisten luonnonvarojen hoitoon ja koskevat muun muassa EU:n toimintasuunnitelman kannalta merkityksellisiä lajeja, joiden säilyminen on vaarantunut. Näitä sitoumuksia ovat muun muassa seuraavat:

- Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus (UNCLOS)³²
- YK:n yleissopimus biologisesta monimuotoisuudesta (CBD)³³
- Yleissopimus muuttavien luonnonvaraisten eläinten suojelemisesta (tunnetaan myös CMS-yleissopimuksena tai Bonnin yleissopimuksena)³⁴.

CMS:n puitteissa on myös tehty Albatrossien ja ulappaliitäjien suojelua koskeva sopimus (ACAP)³⁵. Kyseessä on oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus, jonka tavoitteena on saavuttaa ja säilyttää myönteinen tilanne albatrossien ja ulappaliitäjien suojelussa puuttamalla uhkiin maalla ja merellä. Sivusaaliit ovat epäilemättä ensisijainen uhka tälle lajiryhmälle.

3. EU:N TOIMINTASUUNNITELMA

EU:n toimintasuunnitelman tavoitteena on *minimoida ja mahdollisuuksien mukaan lopettaa merilintujen tahaton pyynti asettaen etusijalle uhanalaiset merilintukannat (joita on vähintään 49) EU:n alusten toimiessa EU:n vesillä ja EU:n ulkopuolisilla vesillä sekä EU:n ulkopuolisten alusten toimiessa EU:n vesillä. Jos merilintukannat ovat vakaita mutta lintujen joutuminen sivusaaliiksi on huolestuttavalla tasolla, sivusaaliita olisi ensimmäisessä vaiheessa pyrittävä vähentämään ja lopullisena tavoitteena on niiden estäminen kokonaan.*

Erityisiä lisätavoitteita ovat seuraavat:

- (1) Tunnistetaan ja korjataan puutteet ja epä johdonmukaisuudet nykyisissä hoitotoimenpiteissä sekä EU:n vesillä että EU:n ulkopuolisilla vesillä.
- (2) Kerätään ja yhdistetään tiedot, jotka ehdottomasti tarvitaan, jotta voidaan määrittää, missä määrin ja millä tavoin merilintujen joutuminen sivusaaliiksi uhkaa erityisesti kantoja, joissa on suojelutarvetta.
- (3) Minimoidaan niiden merilintulajien joutuminen sivusaaliiksi, joissa on suojelutarvetta, sellaiselle tasolle, jolla poistetaan näiden lajien kantoihin kohdistuva uhka, toteuttamalla aiheellisia sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä.

³² EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3–134.

³³ EUVL L 309, 13.12.1993, s. 1.

³⁴ <http://www.cms.int/about/intro.htm>

³⁵ <https://www.acap.aq/>

- (4) Pyritään puuttumaan siihen, etteivät kalastajat koe merilintujen joutumista sivusaaliiksi ongelmana, ja siihen, ettei kalastajille on luotu kannustimia toteuttaa sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä.
- (5) Ratkaistaan ongelmat, joita on jäljellä pitkäsiimakalastuksessa nykyisin käytetyissä sivusaaliiden vähentämistoimenpiteissä, ja kehitetään tehokkaita vähentämistoimenpiteitä muita pyydyksiä, erityisesti seisovia verkkoja, varten.

3.1. Soveltamisala ja rakenne

EU:n toimintasuunnitelmassa noudatetaan mukautuvaa hoitotapaa, jossa suositellaan toimia niillä alueilla ja niissä kalastuksissa, joilla ja joissa merilintujen on todettu joutuvan tahattomiksi saaliiksi. Toimintasuunnitelman tarjoamassa kehyksessä pystytään hankkimaan selkeä ja kattava kuva siitä, miten paljon merilintuja pyydetään tahattomasti EU:n kalastuksissa, ja kartoittamaan, miten käyttöön saadaan sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä ja hoitotoimenpiteitä, joiden avulla sivusaalisongelma pystytään minimoimaan soveltamalla johdonmukaista ja tehokasta lähestymistapaa.

EU:n toimintasuunnitelma kattaa kaikki unionin vesillä toimivat EU:n alukset ja EU:n lipun alla purjehtivat alukset EU:n ulkopuolisilla vesillä. EU:n toimintasuunnitelman mukaisia toimia tuetaan EU:n vesillä lisäämällä kalastuksen hoitotoimenpiteiden toteuttamista lintudirektiivin (4 artikla) nojalla perustetuilla erityisillä suojelualueilla. Jäsenvaltioita kannustetaan hyväksymään vastaavia toimenpiteitä kansainvälisesti arvokkaiden lintualueiden (IBA-alueet) verkostossa³⁶. Merilintuja säästävien pyydysten todistettavan käytön olisi oltava ennakoedellytys sille, että pääsee kalastamaan sellaisilla alueilla, joilla merilinnut ovat määrittävänä tekijänä erityisen suojelun alueen aseman saamiseksi ja joilla sivusaaliit uhkaavat merilintujen suotuisaa suojelutilannetta.

Jotta varmistettaisiin yhtenäinen lähestymistapa EU:n sisäiseen ja ulkoiseen kalastuspolitiikkaan merilintujen osalta, unioni pyrkii siihen, että asianomaiset kansainväliset elimet tehostavat näitä toimenpiteitä helpottamalla niiden soveltamista kalastajien keskuudessa, sisällyttämällä merilintujen sivusaaliiksi joutumisen seurannan tarkkailijaohjelmiin (jollei näin ole jo tehty) ja edistämällä parhaita käytäntöjä EU:n ulkopuolisissa laivastoissa. Aavanmeren ja pitkän matkan laivastojen neuvoo-antavalla toimikunnalla (LDRAC) on selkeä rooli avustaa tässä tehtävässä.

3.2. Ongelman määrittely

Yksi suurimmista EU:n toimintasuunnitelman toteuttamiseen liittyvistä haasteista on ensinnäkin määrittää, miten ongelmallista merilintujen tahaton pyynti on. Nykyiset tiedot, kuten IUCN:n luettelot ja lintudirektiivin mukainen raportointi, ovat luotettavimmat lähteet yksilöitäessä ne kalastukset, joissa toimenpiteitä tarvittaisiin kiireesti mutta joissa niitä on vain vähän. Näiden tietojen perusteella ei ole mahdollista arvioida tarkasti ja realistisesti merilintukantoja ja sivusaaliiksi joutumisen vaikutuksia niihin. Tämän vuoksi selkeiden hoitotavoitteiden asettaminen on ongelmallista useimmissa kalastuksissa.

Merilintuja koskevassa FAOn IPOA-toimintasuunnitelmassa¹ ei määritetä yleisellä tasolla, mitä sivusaalisongelmalla merilintujen osalta tarkoitetaan, mutta siinä suositetaan, että asiaa arvioitaisiin seuraavien osatekijöiden perusteella:

³⁶ Birdlife International (2011). Important Bird Areas factsheets. <http://www.birdlife.org>

- (a) kuinka paljon merilintuja joutuu sivusaaliiksi (prosenttiluku tai lukumäärä);
- (b) lajit, joita pyydetään tahattomasti, ja niiden suojelutilanne;
- (c) pyyntiponnistuksen alueellinen ja ajallinen päällekkäisyys merilintujen paikallaolon kanssa; ja
- (d) niiden merilintujen kantojen kehittyminen, joita todennäköisesti joutuu sivusaaliiksi.

Arvioinnin on perustuttava kaikkiin saatavilla oleviin tietoihin, mukaan lukien tiedot, joita merellä olevat tarkkailijat keräävät sivusaaliista, merilintuja koskevat tiedot ja satunnaiset tiedot, jotka voivat olla ensimmäinen merkki yleisemmästä ongelmasta. Tarkkailijaohjelmat ovat paras tietolähde, muttei ole realistista laatia erityisiä merilintujen sivusaaliiksi joutumista tarkkailevia ohjelmia EU:n kalastuksia varten, paitsi ehkä niissä kalastuksissa EU:n ulkopuolisilla vesillä, joissa se jo on pakollinen vaatimus. Sen vuoksi on kehitettävä muunlaisia lähestymistapoja ja ongelmanmäärittelyn perusteita. Yhtenä EU:n toimintaohjelmaan kuuluvana toimenpiteenä komissio pyytää asianomaista tieteellistä elintä päivittämään nykyiset tiedot sekä myös tutkimaan perusteita ja sitä, voitaisiinko biologisia indikaattoreita (esimerkiksi PBR³⁷ tai BPUR³⁸) käyttää apuna ongelmanmäärittelyssä ja hoitotavoitteiden asettamisessa.

3.3. Tutkimus, koulutus, valistus ja tietoisuuden lisääminen

FAO korostaa parhaista käytännöistä antamissaan teknisissä suuntaviivoissa ”Best Practice Technical Guidelines”³⁹, kuinka tärkeää erityisesti sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden kehittämistä koskeva tutkimus on osana mitä tahansa toimintasuunnitelmaa. Tällaisen tutkimuksen olisi kannustettava innovointiin kalastusalan, tutkijoiden, ympäristöalan kansallisyhteisöjen ja luonnonvarojen hoitajien välisen yhteistyön avulla. Tutkimuksen on oltava tieteellisesti perusteltua, mutta siinä on myös otettava huomioon, miten tulokset voidaan tehokkaimmin muuttaa sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiksi.

FAO myös korostaa tarvetta laatia koulutus- ja valistusohjelmia, joilla lisätään kalastajien, kalastajia edustavien järjestöjen ja muiden asiaan liittyvien ryhmien tietoisuutta siitä, miten tärkeää on vähentää merilintujen joutumista sivusaaliiksi. EU:ssa alueellisilla neuvoo-antavilla toimikunnilla on keskeinen rooli näiden ohjelmien kehittämisessä. Samaan aikaan kansainvälisellä tasolla EU tukee kalastajille suunnattujen tutustuttamis- ja valistusohjelmien laatimista ja tehostamista niillä ensisijaisilla alueilla, joilla merilintuja jää sivusaaliiksi. Tutkimus, koulutus, valistus ja tietoisuuden lisääminen ovat kaikki olennaisia osia EU:n toimintasuunnitelmaa.

3.4. EU:n toimintasuunnitelmaan sisältyvät toimet

Liitteessä I luetellaan toimintasuunnitelmaan sisältyvät toimet erityistavoitteiden, kustakin toimesta vastaavan tahon ja toimien toteuttamisen ennakoitun aikataulun mukaan.

³⁷ Potential Biological Removal -arviolla tarkoitetaan eläinten tai lintujen enimmäismäärää, pois lukien luontaiset kuolemat, joka kannasta voi poistua niin, että kanta voi kuitenkin saavuttaa optimaalisen kestävä tason tai säilyttää sen.

³⁸ BPUE:llä mitataan lintujen joutumista sivusaaliiksi pyyntiponnistuksyksikköä kohti.

³⁹ FAO 2008. Report of the Expert Consultation on Best Practice Technical Guidelines for IPOA/NPOA-Seabirds. Bergen, Norja, 2.–5. syyskuuta 2008, s. 46.

3.5. Raportointi ja arviointi

EU:n toimintasuunnitelmassa tarkoituksena on, että jäsenvaltiot raportoisivat komissiolle kahden vuoden välein merilintujen jäämisestä sivusaaliiksi kalastus- ja pyydystyypeittäin sekä sivusaaliiden mahdollisten vähentämistoimenpiteiden toteuttamisesta ja tehokkuudesta. Komissio laatii yhteistyössä asianomaisen tieteellisen elimen kanssa vakiolomakkeen, jolla jäsenvaltiot voivat helpommin toimittaa tietoja komissiolle ja josta on apua myös tietojen saattamisessa laajemman yleisön käyttöön.

Näiden raporttien perusteella komissio tekee EU:n toimintasuunnitelmalle väliarvion jäsenvaltioiden toimitettua raporttinsa toisen kerran ja laatii sitten tietojen perusteella parlamentille ja neuvostolle tiedonannon toimintasuunnitelman toteuttamisesta.

Asianomaista tieteellistä elintä pyydetäisiin tarvittaessa antamaan panoksensa tähän tarkasteluun. Erityisesti ICESiä pyydetäisiin toimittamaan kanta- ja sivusaalisarviot huolenaiheena olevien lajien osalta. Merilintujen ekologiaa käsittelevä ICESin työryhmä (WGSE) tarkastelee tällaisia kantoja koskevia tietoja järjestelmällisesti. Tämä tarjoaisi vertailukohdan, jonka avulla kantoja voidaan verrata sivusaalismääriin, ja mahdollistaisi sen, että ongelman laajuutta voidaan arvioida merilintulaji- ja kalastuskohtaisesti.

Komissio tarkastelisi ja arvioisi EU:n toimintasuunnitelmaa kattavasti jäsenvaltioiden toimitettua neljännen raporttinsa (eli kahdeksan vuoden kuluttua) ja päivittäisi sitä vastaavasti. Tämä tarkastelu ajoitettaisiin vastaamaan meristrategiadirektiivin mukaista velvoitetta saavuttaa meriekosysteemien hyvä tila vuoteen 2020 mennessä.

Lintudirektiivin 12 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein raportoitava direktiivin mukaisesti toteutettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanosta. Tapauksen mukaan jäsenvaltiot voisivat myös käyttää näiden raportteja tietolähteenä (esimerkiksi arviot merilintukannoista), jotta niistä olisi apua toimintasuunnitelman tehokkuuden arvioinnissa.

4. PÄÄTELMÄT

EU:n toimintasuunnitelma sisältää useita tekijöitä, mukaan lukien toimien suosittaminen, voimassa olevien säännösten lujittaminen sekä tiettyjen osatekijöiden sisällyttäminen tuleviin asetuksiin. Jotkut näistä toimenpiteistä voidaan panna täytäntöön unionin tasolla, mutta toiset edellyttävät, että toimia toteutetaan jäsenvaltioissa tai alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt hyväksyvät ne. Lisäksi EU:n toimintasuunnitelmaan sisältyy sekä toimia, jotka voidaan toteuttaa heti, että toimia, jotka edellyttävät pidemmän aikavälin sitoumusta, kun otetaan huomioon saatavilla oleva näyttö ja tieteelliset lausunnot. EU:n toimintasuunnitelman toteutuksen ajoittuminen riippuu näin ollen kaikkien asiaan liittyvien toimijoiden panoksista. Komissio esittää tämän EU:n toimintasuunnitelman neuvostolle ja parlamentille sekä kehottaa niitä hyväksymään sen kokonaisuudessaan.

Liite I
Luettelo EU:n toimintasuunnitelman sisältämistä toimista

<i>Erityistavoite 1:</i>		
<i>Tunnistetaan ja korjataan puutteet ja epä johdonmukaisuudet nykyisissä hoitotoimenpiteissä sekä EU:n vesillä että EU:n ulkopuolisilla vesillä.</i>		
Toimi	Vastuutaho	Aikataulu
Tutkitaan, millaisten perusteiden avulla sivusaalisongelma voitaisiin merilintujen osalta määrittää	KOM yhdessä tieteellisten elinten kanssa	Vuoden 2013 ensimmäinen neljännes
Pyritään edistymään SPA-alueiden nimeämisessä, muun muassa hyödyntämällä IBA-alueita mahdollisten SPA-alueiden kartoittamiseksi	Jäsenvaltiot ja KOM	Jatkuva
Pyritään edistymään kalastuksen hoitotoimenpiteiden kehittämisessä ja täytäntöönpanossa, jotta merilintuja suojeltaisiin lintudirektiivin mukaisilla SPA-alueilla, muilla suojeluilla merialueilla, mukaan lukien merentakaiset maat ja alueet, ja IBA-alueilla, sekä pyritään tarvittaessa laajentamaan nämä toimenpiteet laajemmille vesialueille	Jäsenvaltiot ja KOM	Jatkuva
Tarkastellaan nykyisiä seurantatoimenpiteitä ja sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä, joilla merilintuja pyritään suojelemaan alueellisissa kalastushoitojärjestöissä, ja arvioidaan nykyisten toimenpiteiden noudattamisen tasoa	Jäsenvaltiot, KOM, RFMOt, LDRAC	Jatkuva
Kannustetaan alueellisia kalastushoitojärjestöjä – sekä niille suoraan esitettävillä pyynnöillä että FAOn välityksellä – kehittämään omia kansallisia/alueellisia toimintasuunnitelmia, jotka ovat parhaita käytäntöjä koskevien FAOn teknisten suuntaviivojen mukaisia	KOM, RFMOt	Jatkuva
Varmistetaan mahdollisuuksien mukaan, että EU:n alusten EU:n ulkopuolisilla vesillä käyttämät sivusaaliiden vähentämistoimenpiteet ovat myös käytössä EU:n ulkopuolisten maiden lipun alla purjehtivilla aluksilla, jotka ovat EU:hun sijoittautuneiden omistajien tai toimijoiden omistuksessa tai määräysvallassa	KOM, jäsenvaltiot, RFMOt, LDRAC	Jatkuva
Ehdotetaan erityistä suositusta / erityisiä suosituksia rannikkovaltioiden väliseen sopimukseen, jotta EU:n ulkopuoliset, EU:n vesillä toimivat alukset panisivat täytäntöön saaliiden vähentämistoimenpiteitä ja raportoisivat merilintujen joutumisesta sivusaaliiksi	KOM	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
<i>Erityistavoite 2:</i>		
<i>Kerätään tiedot, jotka ovat olennaisen tärkeitä määrittäessä, miten paljon merilintuja joutuu sivusaaliiksi. Tiedonkeruu koskee erityisesti niitä kalastuksia ja alueita EU:n vesillä ja EU:n ulkopuolisilla vesillä, joiden osalta tietoja on vain vähän, ne ovat satunnaisia ja/tai niitä ei ole lainkaan saatavilla.</i>		
Toimi	Vastuutaho	Aikataulu

Tarkastellaan sivusaaliiksi joutumisen osalta käytettävissä olevia tietoja, validoidaan tietolähteitä ja kartoitetaan, missä kalastuksissa tarvitaan tarkoituksenmukaista seuranta ja tarkempia tutkimuksia	Jäsenvaltiot, KOM ja tieteelliset elimet	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
Omaksutaan ennalta varautuva lähestymistapa, jos tiedot merilintujen joutumisesta sivusaaliiksi puuttuvat tai ovat epävarmoja, ja seurataan tarkemmin tähän ryhmään kuuluvia kalastuksia (lyhyellä aikavälillä olisi pyrittävä vähintään 10 prosentin kattavuuteen tarkkailijaohjelmassa)	Jäsenvaltiot	Alustavan arvioinnin jälkeen
Varmistetaan, että tarkkailijat, jotka ovat tavanomaisesti mukana EU:n ulkoisilla vesillä toimivilla aluksilla, kirjaavat sivusaaliiksi joutuvat merilinnut tarkasti	Jäsenvaltiot, RFMOt	Jatkuva
Varmistetaan, että tarkkailijat aina antavat tiedot asianomaisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön sihteeristölle ja komissiolle helpottamaan tarkkailijaohjelman tietojen analysointia	Jäsenvaltiot, RFMOt, KOM	Jatkuva
Laaditaan vakiolomake, jolla sivusaaliiksi joutuvista merilinnuista voidaan raportoida vapaaehtoisesti, ja ylläpidetään jäsenvaltioiden toimittamien tietojen avulla tietokantaa merilintujen joutumisesta sivusaaliiksi EU:n kalastuksissa	KOM ja ICES	Vuoden 2012 lopussa
Harkitaan, millaiset mahdollisuudet olisi sisällyttää merilintujen seuranta uuteen tiedonkeruujärjestelmään	KOM	Vuoden 2014 alussa
Erityistavoite 3:		
Toteutetaan sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä, jos tiedot osoittavat, että merilintuja joutuu sivusaaliiksi.		
Toimi	Vastuutaho	Aikataulu
Toteutetaan hyväksi havaittuja sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä pitkäsiimakalastuksessa Gran Solissa, Välimerellä ja EU:n ulkopuolisilla vesillä (jos niitä ei jo edellytetä). Näissä kalastuksissa olisi käytettävä vähintään kahta seuraavista sivusaaliiden vähentämistoimenpiteistä: <ul style="list-style-type: none"> – yölaskut mahdollisimman vähäisellä kannen valaistuksella – lintujen karkotussiimat (tori-siimat) – painojen asettaminen siimoihin Sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden olisi noudatettava teknisiä vähimmäisvaatimuksia, jotka asetetaan BirdLifen ja ACAP:n suuntaviivoissa ⁴⁰	KOM, jäsenvaltiot, RFMOt	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
Edistetään tarvittaessa sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä kansainvälisellä tasolla, jollei niitä ole vielä voimassa	KOM	Jatkuva

⁴⁰

<http://www.rspb.org.uk/ourwork/policy/marine/international/advocacy/mitigationfactsheets.aspx>

Arvioidaan, millaisia sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä voidaan toteuttaa pyydetessä seisovilla verkoilla Itämerellä, itäisellä Pohjanmerellä ja läntisillä vesillä, jos merilintujen tahaton pyynti on hyvin dokumentoitua, ja pannaan tällaisia toimenpiteitä täytäntöön	Jäsenvaltiot	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
Suositetaan, että kaikki alukset hoitavat kalanperkeet/poisheitot aluksella parhaita toimintatapoja koskevien suuntaviivojen ⁴¹ mukaisesti	Jäsenvaltiot	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tarkastelun perusteella annetaan ehdotukset sivusaaliiden uusista vähentämistoimenpiteistä ja seurannan parantamisesta alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä	KOM, jäsenvaltiot, RFMOt, LDRAC	Jatkuva
Ehdotetaan, että asianomaiset sivusaaliiden vähentämistoimenpiteet sisällytettäisiin teknisiä toimenpiteitä koskevaan asetukseen, joka on kehitteillä YKP:n uudistuksen yhteydessä, ja lisäksi varmistetaan, että monivuotisiin suunnitelmiin sisällytetään erityistoimenpiteitä, jos se on tarpeen ja kiireellistä	KOM	Vuodesta 2016 alkaen, kun uusi teknisiä toimenpiteitä koskeva asetus on hyväksytty ja monivuotiset suunnitelmat laadittu
Kannustetaan jäsenvaltioita saattamaan EU:n toimintasuunnitelma osaksi kansallista lainsäädäntöään	KOM ja jäsenvaltiot	Viimeistään vuoden 2013 lopussa
Tarjotaan riittävät resurssit, erityisesti myöntämällä rahoitusta Euroopan kalatalousrahastosta ja uudesta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden kehittämiseen, testaamiseen ja täytäntöönpanoon	Jäsenvaltiot	EKTR:n osalta viipymättömät toimet, EMKR:n osalta viimeistään vuoden 2014 lopussa
Erityistavoite 4:		
Valistetaan ja koulutetaan kalastajia sen suhteen, miten sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä käytetään ja mitä hyötyä niistä saadaan sekä miten merilinnut tunnistetaan tarkasti raportointitarkoituksissa.		
Toimi	Vastuutaho	Aikataulu
Järjestetään työpaja/työpajoja, jotta sidosryhmille voidaan tiedottaa EU:n toimintasuunnitelmasta	KOM	Vuoden 2013 ensimmäinen neljännes
Edistetään sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden käyttöönottoa, jotta merilintuja joutuisi vähemmän sivusaaliiksi, ja autetaan kehittämään kalastajille ja kalastusalan tarkkailijoille suunnattuja koulutusohjelmia sekä laatimaan ja jakelemaan merilintujen tunnistusoppaita ja muuta merkityksellistä materiaalia	Jäsenvaltiot, kansalaisjärjestöt, alueelliset neuvonantajat	Jatkuva

⁴¹

http://www.birdlife.org/seabirds/downloads/FS_13_Trawl_fisheries_warp_strike_final.pdf

Tarjotaan riittävät resurssit, erityisesti myöntämällä rahoitusta Euroopan kalatalousrahastosta ja uudesta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, valistustoimenpiteiden ja tietoisuutta lisäävien toimenpiteiden toteuttamiseksi	Jäsenvaltiot	Jatkuva
Jatketaan EU:n ulkopuolisilla vesillä toimiville aluksille suunnattua koulutusta, valistusta ja tietoisuuden lisäämistä	Kansalaisjärjestöt, RFMOt	Jatkuva
Laajennetaan tietoisuutta lisäävät toimenpiteet muihin sidosryhmiin ja suureen yleisöön	KOM, kansalaisjärjestöt	Jatkuva
Erityistavoite 5:		
<i>Muunnetaan tutkimustulokset kaikkiin pyydyksiin sovellettaviksi käytännöllisiksi ja tehokkaiksi sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiksi, joilla on vaikutusta merilintuihin.</i>		
Toimi	Vastuutaho	Aikataulu
Pannaan tutkimusta alulle EU:n rahoitusohjelmien kautta (esimerkiksi seitsemäs puiteohjelma, LIFE), jotta kehitettäisiin käytännöllisiä ja tehokkaita sivusaaliiden vähentämistoimenpiteitä, arvioitaisiin kyseisten toimenpiteiden vaikuttavuutta sekä arvioitaisiin ja tehostettaisiin jo käytössä olevia teknologioita ja käytäntöjä. Pääpaino olisi lyhyellä aikavälillä asetettava sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden kehittämiseen seisovilla verkoilla pyynnissä	KOM, jäsenvaltiot, alueelliset neuvonantavat toimikunnat, kansalaisjärjestöt	Jatkuva
Jatketaan tutkimusta vaihtoehtoisten pyydysten kehittämiseksi tavoitteena poistaa kalastuksesta SPA-alueille aiheutuvat haitalliset vaikutukset ja helpottaa kalastusmahdollisuuksien saantia	Jäsenvaltiot, alueelliset neuvonantavat toimikunnat, kansalaisjärjestöt	Jatkuva
Jos merilintujen joutumista sivusaaliiksi seurataan EU:n monivuotisessa tiedonkeruuohjelmassa vuosina 2014–2020, arvioidaan, miten uusia sähköisen seurannan teknologioita voidaan käyttää merilintujen sivusaaliiksi joutumisen seurannassa, ja tarvittaessa varmistetaan niiden täytäntöönpano	Jäsenvaltiot, alueelliset neuvonantavat toimikunnat, kansalaisjärjestöt	2014
Tarjotaan riittävät resurssit, erityisesti myöntämällä rahoitusta Euroopan kalatalousrahastosta ja uudesta Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, sivusaaliiden vähentämistoimenpiteiden käyttöönoton ja testaamisen helpottamiseksi sekä kalastuksen lisäseurannan mahdollistamiseksi, jos epäillään sivusaalisongelmia	Jäsenvaltiot	EKTR:n osalta viipymättömät toimet, EMKR:n osalta viimeistään vuoden 2014 lopussa

Liite II
Mainittujen merilintulajien latinankieliset nimet

Baleaarienliitäjä	<i>Puffinus mauretanicus</i>
Nokiliitäjä	<i>Puffinus griseus</i>
Idänpikkuliitäjä	<i>Puffinus yelkouan</i>
Välimerenlokki	<i>Larus audouinii</i>
Keltanokkaliitäjä	<i>Calonectris diomedea</i>
Mustanmerenlokki	<i>Larus melanocephalus</i>
Pikkukajava	<i>Rissa tridactyla</i>
Riskilä	<i>Cepphus grylle</i>
Pikkuliitäjä	<i>Puffinus puffinus</i>
Etelänharmaalokki	<i>Larus michahellis</i>
Myrskylintu	<i>Fulmarus glacialis</i>
Isoliitäjä	<i>Puffinus gravis</i>
Suula	<i>Morus bassanus</i>
Kuikat	<i>Gaviidae spp.</i>
Uikut	<i>Podicipedidae spp.</i>
Merisorsat	<i>Merginae spp.</i>
Sukeltajasorsat	<i>Aythinae spp.</i>
Ruokit	<i>Alcidae spp.</i>
Merimetsot	<i>Phalacrocoracidae spp.</i>
Allihaahka	<i>Polysticta stelleri</i>
Kaakkuri	<i>Gavia stellata</i>
Kuikka	<i>Gavia arctica</i>
Mustakurkku-uikku	<i>Podiceps auritus</i>
Uivelo	<i>Mergellus albellus</i>
Etelänkiisla (alalaji Iberian niemimaa)	<i>Uria aalge ibericus</i>
Karimetso	<i>Phalacrocorax aristotelis</i>
Albatrossit	<i>Diomedeidae spp.</i>
Ulappaliitäjät	<i>Procellaria ja Macronectes spp.</i>